

Ve scénáři Cross-Strait jsou tchajwanské polovodiče irelevantní

 nationalinterest.org/feature/cross-strait-scenario-taiwan-s-semiconductors-are-irrelevant-206560

16. června 2023



V posledních měsících byla vlajková loď tchajwanské technologické firmy Taiwan Semiconductor Manufacturing Company (TSMC) středem diskusí o potenciální čínské invazi na Tchaj-wan. Například *Nikkei* publikoval [článek](#) Jareda M. McKinneyho, profesora na US Air Force War College. McKinney tvrdí, že Tchaj-wan by měl zničit přední světové slévárny čipů TSMC, aby se nedostaly do rukou ČLR.

McKinney tvrdí, že poté, co Čína dostane do rukou pokročilé stroje pro extrémní ultrafialovou litografii (EUV), by mohla pokračovat ve vývoji vlastní alternativní kapacity na výrobu čipů; "Jakmile projde krátkodobými výpadky, mohla by se Čína objevit jako polovodičová supervelmoc, která je v podstatě soběstačná." Z toho vyplývá, že vyhrožování zničením strojů by pomohlo odradit invazi a „Je v zájmu Tchaj-wanu, aby bylo jasné, že Čína nezíská přístup k EUV strojům a slévárnám polovodičů TSMC, pokud napadne.“

Pravda je však prostá: TSMC je irelevantní.

Dlouho předtím, než se TSMC objevil jako polovodičový kolos, prohlásili čínští vůdci Tchaj-wan za suverénní území Lidové republiky. Nárok existuje bez ohledu na ekonomickou zdatnost Tchaj-wanu. Ačkoli McKinney netvrdí, že TSMC řídí sny o připojení ČLR, jiní komentátoři jako Marc Kennis to výslovně argumentovali. Pokud by TSMC zítra zmizelo, Peking by dál předstíral, že Tchaj-wan byl vždy součástí Číny.

Před rokem 1942, jak Alan Wachman poznamenal v *Proč Taiwan? Geostrategické důvody pro územní integritu Číny* jak nacionalistické (KMT), tak komunistické (ČKS) vedení bylo k Tchaj-wanu v meziválečném období lhostejné. Komentáře elit, mládežnických publikací a zpráv vládních zpravodajských služeb považovaly Tchaj-wan za ležící mimo tradiční čínskou doménu a předpokládaly, že obyvatelé ostrova jednoho dne vytvoří nezávislý stát.

Poté, co Japonsko přivedlo USA do druhé světové války, čínské elity začaly zvažovat, jaká území budou po konfliktu k dispozici. Vláda KMT pod vedením generalissima Čankajška začala přepisovat dějiny Číny tak, aby zahrnovala Tchaj-wan, a komunisté následovali příklad, když převzali moc v roce 1949. S horlivostí, jejíž síla je stejně velká jako její historický základ je falešný, vedení strany internalizovala překonanou historii sjednocení jako klíčový strategický cíl. V roce 2000, dlouho předtím, než se TSMC stala na internetu pojmem a miláčkem budoucího George Kennanse, zavrčel čínský premiér Zhu Rongji v předvečer tchajwanských prezidentských voleb: „Bez ohledu na to, kdo se na Tchaj-wanu dostane k moci, Tchaj-wan bude nikdy nesmí být nezávislý.“

TSMC je tedy pro přání ČLR anektovat Tchaj-wan irelevantní. Stejně tak nesouvisí s čínskými cíli po hypotetické válce a okupaci.

Za prvé, pokročilé litografické stroje v TSMC se v případě války rychle stanou nepoužitelnými. Pokud by byly i na několik dní offline, hromadí se v nich prach a další nečistoty a vyžadují rozsáhlé čištění. Ale jakákoliv válka v Úžině bude pravděpodobně trvat týdny. Jakmile

stroje přejdou do režimu offline, protože elektřina, práce a vodní systémy zkolabují, rychle se stanou nepoužitelnými. Neaktivní stroje budou vyžadovat jednorázovou demontáž, renovaci nebo rekonstrukci. Slyšel jsem od odborníků, že není jasné, zda by to pracovníci TSMC dokázali bez cizích vstupů, dokonce i v době míru. Samotná válka je zničí bez tchajwanské sabotáže.

TSMC je závislá na dodavatelských řetězcích, které se táhnou přes státní hranice. Řada japonských firem, jako je Resonac, která dodává směs používanou k leštění křemíkových plátků, a Shin-Etsu Chemical pomáhají udržovat montážní linky v chodu. Tento tok dovozu materiálu by v případě invaze okamžitě vyschl.

Totéž by platilo pro stovky menších firem, které zaplňují před a po proudu logistiky TSMC. Kvalifikovaní dělníci mohou být odvedeni do armády nebo uprchnout z ostrova. Ve hře je také exodus nezbytných zahraničních techniků a migrujících dělníků. Kolik z nich se vrátí do práce pod autoritativní vládou ČLR?

Pokud PLA zachytí TSMC, její technologické výhody rychle zmizí, protože se objeví noví výrobci čipů jinde, aby uspokojili globální poptávku. Čína byla léta odříznuta od nejmodernější technologie výroby čipů a její vlastní pokusy o vytvoření špičkového odvětví čipů ztroskotaly na přísných kontrolách informací. Ne náhodou se přední světové firmy vyrábějící čipy objevily ve společnostech, kde se kvalifikovaná pracovní síla a informace volně pohybují. Když se tedy TSMC stane čínským, vypadne z hlavního proudu globální výroby čipů.

Kromě toho existuje mnoho praktických problémů. McKinney a další si představují svět, kde se události po skončení války rychle vrátí k normálu. To není náš svět. V posledních letech trpěl Tchaj-wan chronickým suchem . V reakci na to TSMC pořídila flotilu nákladních vozidel, která jí denně zásobí více než 150 000 tunami vody. Ačkoli

je tchajwanský vzájemný vodní systém obecně ignorován v hypotetických úvahách o invazi, je zranitelný vůči raketovým útokům nebo sabotážím na přehradách, potrubích a nádržích.

Nejen, že dodávky vody do TSMC pravděpodobně selžou a nebude možné je snadno obnovit, ale její flotila nákladních vozidel bude kritickým válečným vybavením, které bude vyžadovat vláda. "Ve válce," řekl mi jednou místní urbanista, "nebude žádné soukromé vlastnictví." Ani Čína, která se učí od Ukrajiny, nechystá tchajwanské elektrické systémy v provozu. Dělostřelectvo, drony a rakety PLA by se zaměřovaly na hlavní hybatele všeho druhu, spolu s autobusy, systémy veřejné dopravy, vlaky, silnicemi, mosty a tunely (kde Tchaj-wan pravděpodobně ukryje své mobilní zbraňové systémy). Na okupovaném Tchaj-wanu bude dopravní infrastruktura po celá léta zničená.

Peking si je toho všeho dobře vědom. Pravdou je, že TSMC je páka, ale pouze pro Čínu. Dokud jsou tchajwanské továrny nedotčené a fungující, ČLR těží z vyhrožování jejich zničením („vzdejte se, nebo zničíme vaši ekonomiku!“), zatímco Tchaj-wan nezíská nic z jejich zničení. Peking jen pokrčí rameny. Skutečnost, že jejich zničení by mohlo demoralizovat tchajwanské obyvatelstvo a poškodit jeho exportní ekonomiku, je dobrým důvodem, proč by Peking mohl pokračovat a zničit je. Symbolický význam tchajwanského technologického průmyslu jako základu jeho svobodné existence činí cíle ostrovních továren na čipy stejně lákavé jako bývalé mešity v Sin-ťiangu.

Připomeňme, že Peking nechce pouze anektovat Tchaj-wan: chce zničit celou myšlenku nezávislého, demokratického, vysoce fungujícího a svobodného Tchaj-wanu. Její demokracie je každodenním vyvracením tvrzení ČKS, že pouze strana může vládnout lidem, které považuje za „Číňany“. Chování od okupace Hongkongu až po přísné kontroly čínských firem ČKS – a povinné stranické jmenování v zahraničních – to vše ukazuje, že ekonomické zisky jsou pro stranu méně důležité než politická dominance.

Chcete pomoci USA bránit Tchaj-wan? Přestaňte mluvit o TSMC a začněte mluvit o přestavbě americké obranné průmyslové základny , kultivování spojení s Japonskem a dalšími asijskými národy, a co je nejnaléhavější, o umístění více vertikálních odpalovacích systémů na vodu, aby čelily masivnímu námořnictvu ČLR.

Koneckonců, ty fabi jsou skleníkové květiny, které tak či onak zemřou ve chvíli, kdy Tchaj-wan spálí válečný žár.

Michael Turton je sloupkař pro Taipei Times .

Obrázek: Shutterstock.